

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av 1 och 2 § i lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård och av 22 § i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att bestämmelserna om ersättning av vissa kostnader för lantbruksföretagarnas företagshälsovård ska ändras. Kostnaderna för gårdsbesök eller arbetsplatsutredning ska enligt förslaget ersättas av statens medel enligt samma principer oberoende av om gårdsbesöket eller arbetsplatsutredningen görs av en hälsovårdcentral eller en privat producent av företagshälsovårdstjänster. Grunden för ersättning är det maximibelopp som enligt sjukförsäkringslagen kan betalas i ersättning till lantbruksföretagaren. Dessutom föreslås det att

lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare ändras så att alla producenter av företagshälsovårdstjänster ska lämna uppgifter om de lantbruksföretagare som omfattas av företagshälsovården till Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt. Uppgifterna behövs för genomförande av ett system för nedsättning av försäkringspremien.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2009 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2009.

MOTIVERING

1. Nuläge

Ordnande av företagshälsovårdstjänster

Enligt statistiken om olycksfall och yrkes-sjukdomar är jordbruket en näring förenad med stora risker. För lantbruksföretagarna spelar företagshälsovården en central roll när det gäller att bevara arbetsförmågan samt att förebygga olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar. Till lantbruksföretagares företagshälsovård hör förebyggande verksamhet enligt 12 § i lagen om företagshälsovård (1383/2001) samt sjukvård och annan hälsovård enligt 14 § i samma lag. Den förebyggande företagshälsovården består av en utredning om arbetsförhållandena, som omfattar ett besök på gårdsbruksenheten och en intervju om arbetsförhållandena samt av en hälsoundersökning.

En lantbruksföretagare kan ansluta sig till företagshälsovården genom att ingå ett avtal om företagshälsovårdstjänster med en hälsovårdscentral som har en kommun eller en samkommun som huvudman eller med en sådan producent av företagshälsovårdstjänster som avses i 7 § 2 och 3 punkten i lagen om företagshälsovård. Det är frivilligt för lantbruksföretagarna att ansluta sig till företagshälsovården. En lantbruksföretagare som har anslutit sig till företagshälsovården får på basis av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) olycksfallsförsäkringspremien nedsatt med 20 procent. En förutsättning för att premien ska nedsättas är att det görs ett gårdsbesök i den försäkrades företag i enlighet med god företagshälsovårdspraxis, dvs. med minst fyra års mellanrum.

Enligt 14 § 1 mom. 8 punkten i folkhälso-lagen (66/1972) åligger det kommunen att för företagare ordna sådan företagshälsovård som avses i 12 § i lagen om företagshälsovård. Enligt 4 § i lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992) kan en kommun ordna företags-hälsovårdstjänster bl.a. genom att sköta verksamheten själv, genom avtal tillsammans

med en annan kommun eller genom att vara medlem i en samkommun som sköter verksamheten. Dessutom kan kommunen ordna företagshälsovårdstjänster t.ex. genom ett avtal om köptjänster med en privat serviceproducent eller genom att serviceanvändaren ges en servicesedel, med vilken kommunen för-binder sig att, upp till det värde som fast-ställts för sedeln enligt kommunens beslut, betala de tjänster som serviceanvändaren kö-per av en privat serviceproducent som kom-munen godkännt.

En lantbruksföretagare kan ingå ett avtal om företagshälsovårdstjänster också direkt med en sådan privat serviceproducent som avses i 7 § 2 och 3 punkten i lagen om före-tagshälsovård. Enligt 2 § i lagen om privat hälso- och sjukvård (152/1990) avses med serviceproducent en enskild eller ett bolag, ett andelslag, en förening eller någon annan sammanslutning eller stiftelse som har en en-het som tillhandahåller hälso- och sjukvårds-tjänster.

År 2007 hörde ca 38 procent av de lant-bruksföretagare som försäkrats med stöдав lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) till företagshälsovården. Största delen av lantbruksföretagarna hade ingått ett avtal om företagshälsovårdstjänster med en hälsovårdscentral som har en kommun eller en samkommun som huvudman. Av de 32 755 avtal om företagshälsovårdstjänster som lantbruksföretagarna hade ingått gällde endast 120 privata serviceproducenter. Av de 21 000 gårdsbruksenheter som omfattas av företagshälsovård hörde 75 till den privata företagshälsovården.

Ersättning för kostnaderna för företagshälsovård

En lantbruksföretagare som har ordnat fö-retagshälsovård för sig genom att ingå ett av-tal om företagshälsovårdstjänster med en häl-sovårdscentral eller någon annan producent av företagshälsovårdstjänster har med stöd av sjukförsäkringslagen (1224/2004) rätt att få ersättning för de nödvändiga och skäligena

kostnader som föranleds av företagshälsovårdsverksamheten.

Med stöd av sjukförsäkringslagen kan högst 60 procent av de kostnader som hänför sig till förebyggande företagshälsovård ersättas. Enligt 13 kap. 5 § i sjukförsäkringslagen kan den ersättning som betalas till lantbruksföretagare dock inte överskrida det kalkylerade maximibelopp som årligen fastställs av Folkpensionsanstalten utifrån de resursfaktorer som behövs för att upprätthålla en verksamhet som iakttar god företagshälsovårdspraxis. Om fastställande av maximibeloppet föreskrivs i 13 kap. 6 § i sjukförsäkringslagen och i en statsrådsförordning (1338/2004). Folkpensionsanstalten har fastställt två maximibelopp per år när det gäller kostnader och ersättningar inom den förebyggande företagshälsovården för företagare. Om verksamheten omfattar ett gårdsbesök eller en arbetsplatsutredning uppgår kostnaderna år 2008 till högst 724,34 euro per år, av vilka ersättningen uppgår till högst 434,60 euro per år. Om den förebyggande företagshälsovården inte omfattar något gårdsbesök eller någon arbetsplatsutredning är maximibeloppet för kostnadernas del 362,17 euro och för ersättningarnas del 217,30 euro per år.

En kommun eller samkommun som är huvudman för en hälsovårdscentral har på basis av 13 kap. 8 § i sjukförsäkringslagen rätt att av Folkpensionsanstalten få ersättning för kostnaderna för företagshälsovårdstjänster, om tjänsterna har tillhandahållits lantbruksföretagaren i enlighet med 14 § 1 mom. 8 punkten i folkhälsolagen. Ersättningen utgör högst det belopp som Folkpensionsanstalten hade varit skyldig att betala i motsvarande ersättning till lantbruksföretagaren. Kommunen ska inom sex månader från det företagshälsovård givits lämna redovisning till Folkpensionsanstalten för kostnader för företagshälsovård. I praktiken behöver en lantbruksföretagare inte själv söka ersättning hos Folkpensionsanstalten i de fall att han eller hon har ingått ett avtal om företagshälsovårdstjänster med en hälsovårdscentral. Oberoende av vem som producerar företagshälsovårdstjänsterna söker en företagare alltid själv ersättning för sina resor i anslutning till företagshälsovården, för förstahjälpsutrustning som skaffats till arbetsplatsen och för

kostnader för förstahjälpsutbildning, om utbildningen ges av någon annan än den egna serviceproducenten.

Om en lantbruksföretagare har ingått ett avtal om företagshälsovårdstjänster med en sådan privat serviceproducent som avses i 7 § 2 och 3 punkten i lagen om företagshälsovård, ska lantbruksföretagaren i enlighet med 15 kap. 5 § 1 mom. i sjukförsäkringslagen söka ersättning för kostnaderna hos Folkpensionsanstalten inom sex månader efter det att företagaren har betalt för tjänsterna. Ersättningen betalas direkt till lantbruksföretagaren.

Gårdsbesök inom lantbruksföretagarnas företagshälsovård

I företagshälsovården för lantbruksföretagare bildar gårdsbesöken grunden för verksamheten. I lantbruksföretagarnas företagshälsovård bör målen för samt planeringen och uppföljningen av företagshälsovårdsverksamheten sammanställas utifrån lokalerna, arbetsförhållandena och de hälsorisker de medför. Enligt god företagshälsovårdspraxis bör ett gårdsbesök utföras med minst fyra års mellanrum, vid behov oftare. Ett gårdsbesök är enligt vad som konstaterats ovan även en förutsättning för att lantbruksföretagaren ska få nedsatt olycksfallsförsäkringspremie.

Genom den lag (1028/2004) om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) som trädde i kraft vid ingången av 2005 inrättades vid Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt ett gårdsbesöksregister för företagshälsovården för lantbruksföretagare i syfte att effektivisera företagshälsovårdsverksamheten. Registret bidrar till att gårdsbesöken inom företagshälsovården utförs i enlighet med de verksamhetsplaner för företagshälsovården som företagshälsovårdsenheterna uppgör. Genom den lag (1415/2006) om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare som trädde i kraft år 2007 försökte man främja genomförandet av gårdsbesöken genom att pensionsanstalten gavs i uppgift att följa att besöken genomförs och vid behov se till att arbetsplatsbesöket görs av en sakkunnig inom lantbruket med sakkunskap inom företagshälsovård. Till följd av åtgärderna gjordes år 2007

närmare 5 700 gårdsbesök. Av dem gjordes 5 000 gårdsbesök av producenter av företagshälsovårdstjänster och 700 av sakkunniga inom lantbruket.

När det gäller gårdsbesöken och arbetsplatsutredningarna finns det i 1 § i lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård (859/1984) en specialbestämmelse där det sägs att om gårdsbesöket eller arbetsplatsutredningen utförs av en hälsovårdscentral betalas av statens medel den andel av kostnaderna som inte har ersatts med stöd av sjukförsäkringslagen. Ersättningen beviljas av Folkpensionsanstalten och betalas direkt till kommunen eller samkommunen på basis av redovisning från respektive kommun eller samkommun. Gårdsbesök som utförs av en sakkunnig inom lantbruket på uppdrag av en företagshälsovårdsenhet utgör en del av den normala företagshälsovårdsverksamheten. Kostnaderna för detta ersätts förutom på basis av sjukförsäkringslagens bestämmelser om kostnader för företagshälsovård också på basis av lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård.

I fråga om de gårdsbesök som hälsovårdscentralerna utför regleras kostnadernas belopp i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) och i den förordning som utfärdats med stöd av den (912/1992). Grunden för avgifterna för en hälsocentrals företagshälsovårdstjänster är de nödvändiga och skäligena kostnader som upprätthållandet av god företagshälsovårdspraxis medför. Avgifterna får inte överskrida de verkliga kostnader som kommunen i genomsnitt haft för produktionen av tjänsterna. Bestämmelserna om avgifter gäller inte producenter av privata företagshälsovårdstjänster.

Om en kommun ordnar de uppgifter inom social- och hälsovården som ankommer på den genom att skaffa tjänsterna utgående från ett avtal om köptjänster i enlighet med 7 § 2 och 3 punkterna i lagen om företagshälsovård, betraktas hälsovårdscentralen som serviceproducent. På ersättning av kostnaderna tillämpas bestämmelserna om hälsovårdscentral även i fråga om statens andel. Lantbruksföretagaren ingår ett avtal med kommunen om ordnande av företagshälsovårdstjänster.

Kommunen fakturerar företagaren för tjänsterna, svarar för tjänsternas innehåll och lämnar en redovisning för tjänsterna till Folkpensionsanstalten. I detta fall är kostnaderna för det gårdsbesök och den arbetsplatsutredning som den privata serviceproducenten utför avgiftsfria för lantbruksföretagaren.

Nämnda bestämmelse om ersättning av kostnader gäller inte en privat producent av företagshälsovårdstjänster i det fall att lantbruksföretagaren köper företagshälsovårdstjänsterna direkt av producenten i fråga. Om gårdsbesöket eller arbetsplatsutredningen görs av en privat serviceproducent ska lantbruksföretagaren själv betala kostnaderna för gårdsbesöket eller arbetsplatsutredningen till den del de inte ersätts med stöd av sjukförsäkringslagen. Gårdsbesök görs knappt alls av privata producenter av företagshälsovårdstjänster. År 2006 gjorde de privata producenterna av företagshälsovårdstjänster endast tio och år 2007 sex gårdsbesök inom ramen för företagshälsovården.

2. Föreslagna ändringar

Enligt regeringsprogrammet främjas lantbruksföretagarnas arbetshälsa genom att tjänsterna inom företagshälsovården görs mer fungerande och genom att tillgången till tjänster förbättras. Ersättningssystemet utvecklas så att lantbruksföretagarna alternativt kan skaffa sig företagshälsovårdstjänster av en privat serviceproducent.

I fråga om gårdsbesöken och arbetsplatsutredningarna ersätts kostnaderna för närvarande på olika sätt beroende på om gårdsbesöket eller arbetsplatsutredningen görs av en hälsovårdscentral eller av en privat serviceproducent. För att man i lantbruksföretagarnas företagshälsovård i enlighet med målen i regeringsprogrammet i allt större utsträckning ska kunna skaffa företagshälsovårdstjänster av privata serviceproducenter föreslås att bestämmelserna om ersättning av statens medel för kostnaderna för gårdsbesök och arbetsplatsutredningar ändras. Möjligheten till ersättning av statens medel ska inte vara beroende av om gårdsbesöket eller arbetsplatsutredningen görs av en hälsovårdscentral som har en kommun eller samkommun som huvudman eller av en sådan servi-

ceproducent som anges i 7 § 2 och 3 punkten i lagen om företagshälsovård.

Det föreslås att 1 och 2 § i lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård ändras så att ersättning av statens medel ska kunna beviljas också för kostnader som föranleds av gårdsbesök eller arbetsplatsutredningar som utförts av sådana serviceproducenter som anges i 7 § 2 och 3 punkten i lagen om företagshälsovård. Den statliga ersättningen för gårdsbesök eller arbetsplatsutredningar ska betalas enhetligt inom ramen för maximibeloppet av kostnaden per företagare oberoende av vem som producerar företagshälsovårdstjänsterna. Enligt verksamhetsmodellen för jordbruksföretagarnas företagshälsovård görs ett gårdsbesök eller en arbetsplatsutredning vart fjärde år. Ett gårdsbesök kan göras också om det sker väsentliga förändringar i lantbruksföretagarens arbetsförhållanden eller hälsotillstånd, såsom en ny produktionsinriktning, generationsväxling eller om företagaren blir handikappad eller det behövs en bedömning av behovet av rehabilitering.

Folkpensionsanstalten fastställer på basis av 13 kap. 6 § i sjukförsäkringslagen och statsrådets förordning 1338/2004 maximibeloppet per företagare och år för ett gårdsbesök eller en arbetsplatsutredning enligt 12 § i lagen om företagshälsovård. Enligt förslaget betalas av statens medel högst en kostnad motsvarande det maximibelopp per företagare som Folkpensionsanstalten fastställer varje år. Från denna kostnad avdras den ersättning som betalas enligt sjukförsäkringslagen. Såsom för närvarande ska maximibeloppet alltid fastställas per lantbruksföretagare, inte per gårdsbruksenhet. Avsikten är att i samband med den aktuella lagändringen precisera användningen av de maximibelopp som Folkpensionsanstalten fastställer så att de gäller alla de företagare som avses i 3 § 1 mom. 6 punkten i lagen om företagshälsovård. På ersättning av kostnader för gårdsbesök eller arbetsplatsutredningar tillämpas det högre maximibelopp som gäller för närvarande och på ersättning av kostnader för hälsoundersökningar samt annan förebyggande verksamhet det lägre maximibelopp som gäller för närvarande. Om ett gårdsbesök och

en hälsoundersökning görs samma år, tillämpas på ersättning av kostnader för gårdsbesöket det högre maximibeloppet för gårdsbesök och på kostnader för hälsoundersökningen det lägre maximibeloppet för hälsoundersökningar.

I fråga om ersättning som betalas av statens medel ska ansökningsförfarandet följa de allmänna principerna för ersättning av företagshälsovårdskostnader i sjukförsäkringslagen. Om gårdsbesöket görs av en hälsocentral ska Folkpensionsanstalten betala ersättningen direkt till kommunen eller samkommunen på basis av en redovisning. Om tjänsterna produceras av en privat serviceproducent på basis av ett avtal enligt 7 § 2 och 3 punkten i lagen om företagshälsovård ska ersättningen sökas av lantbruksföretagaren och betalas direkt till honom eller henne. Det föreslås att en bestämmelse om förfarandet vid ansökan om ersättningar tas in i 2 § i lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård.

I lagens 1 § 3 mom. ska föreskrivas om ersättning av statens medel till Arbetshälsinstitutet för kostnader som föranleds av inrättandet av centralenheten och i lagens 1 § 4 mom. om enhetens rätt att ta ut avgifter och arvoden för sina tjänster. De föreslagna bestämmelserna motsvarar 1 § 2 och 3 mom. i den gällande lagen.

Med stöd av 17 § 4 mom. i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare nedsätts lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringspremie med 20 procent, om lantbruksföretagaren den 1 oktober året före det år som försäkringspremien avser har omfattats av företagshälsovård enligt lagen om företagshälsovård och om gårdsbesök görs på gården med minst fyra års intervaller. Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt har rätt att av hälsovårdscentralerna få sådana uppgifter om de lantbruksföretagare som omfattas av företagshälsovården som behövs för att bevilja nedsättning. För verkställighet av nedsättningssystemet behövs uppgift om när lantbrukaren anslutit sig till företagshälsovården och när gårdsbesök gjorts. För att lantbruksföretagarens olycksfallsförsäkringspremie ska kunna nedsättas även då gårdsbesök görs av en privat producent av företagshälsovårdstjänster föreslås att

22 § 4 mom. i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare ändras så att Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt har rätt att få de uppgifter som är behövliga för nedsättningssystemet av de i 7 § i företagshälsovårdslagen avsedda producenterna av företagshälsovårdstjänster. Det föreslås vidare att i lagrummet införs ett omnämnande att olycksfallsförsäkringsanstalten har rätt att få de ovan nämnda uppgifterna kostnadsfritt på motsvarande sätt som det föreskrivs i 144 § i lagen om pension för lantbruksföretagare i fråga om de uppgifter som producenterna av företagshälsovårdstjänster lämnar till det gårdsbesöksregister som förs av företagshälsovården för lantbruksföretagare.

3. Propositionens konsekvenser

Syftet med propositionen är att gårdsbesöken inom lantbruksföretagarnas företagshälsovård i större utsträckning än för närvarande ska kunna utföras också av privata serviceproducenter. Den föreslagna lagändringen bedöms förbättra lantbruksföretagarna beredskap att ingå avtal om företagshälsovårdstjänster med en privat serviceproducent. Även tillgången på privata företagshälsovårdstjänster väntas bli bättre då efterfrågan ökar. Den föreslagna lagändringen innebär också att lantbruksföretagarna får möjlighet att påverka innehållet i företagshälsovårdstjänsterna och de kostnader de medför. En effektivt fungerande företagshälsovård för lantbruksföretagare väntas på lång sikt sänka kostnaderna för det sociala trygghetssystemet i och med att lantbruksföretagarnas arbetshälsa förbättras.

Den föreslagna lagändringen väntas inte ha några betydande kostnadseffekter på statsfinanserna, eftersom de gårdsbesök som sker enligt verksamhetsplanerna för företagshälsovården i fortsättningen ska ersättas enligt samma principer oberoende av om gårdsbesöket görs av en hälsovårdscentral eller av en privat serviceproducent. De kostnader som ska ersättas kan eventuellt öka, närmast beroende på ökad täckning, dvs. på att företagshälsovårdstjänsterna i enlighet med målen i lagen om företagshälsovård börjar utnyttjas i större utsträckning. År 2007 hörde 75 gårdsbruksenheter till den privata före-

tagshälsovården. Enligt god företagshälsovårdspraxis ska gårdsbesök utföras minst vart fjärde år, vilket innebär att det kommer att behövas ca 20 gårdsbesök inom den privata sektorn per år. Uppskattningsvis kommer de att medföra 4 000 euro i merkostnader för staten. Om de privata tjänsterna på lång sikt börjar användas mer inom företagshälsovården så att det görs 100 gårdsbesök per år, innebär detta kostnader för staten på 20 000 euro.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet i samarbete med Folkpensionsanstalten, Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt LPA och Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK ry.

Utlåtande om propositionen har begärts av MTK ry, LPA, Folkpensionsanstalten samt Arbetshälsoinstitutet. Förslaget om att kostnaderna för gårdsbesöken inom företagshälsovården ska ersättas enligt samma principer oberoende av om tjänsten produceras av en hälsovårdscentral eller en privat producent av företagshälsovårdstjänster ansågs av remissinstanserna nödvändigt. Arbetshälsoinstitutet och MTK fäste dock uppmärksamhet vid att den ersättning som betalas av statens medel begränsas till det maximibelopp som Folkpensionsanstalten fastställer. Enligt remissinstanserna kan kostnaderna för gårdsbesöken i vissa situationer överskrida de fastställda maximibeloppen och lantbruksföretagaren måste då stå för en del av kostnaderna för gårdsbesöket. Dessutom anser Arbetshälsoinstitutet att det ansökningsförfarande som ska tillämpas på ersättning av kostnader för gårdsbesök som en privat serviceproducent utför kan upplevas som invecklat och leda till att ersättning inte söks.

Syftet med de föreslagna lagändringarna är att förbättra lantbruksföretagarnas möjligheter att påverka företagshälsovårdens innehåll och de kostnader den medför. En lantbruksföretagare ska alltså också följa kostnaderna inom ramen för maximibeloppen per företagare. Ersättningsstatistiken visar dock att de gårdsbesökskostnader som ersätts i regel har underskridit de maximibelopp per företagare

som Folkpensionsanstalten fastställt. Avsikten är dessutom att i samband med lagändringen enligt vad som sägs under punkt 2 precisera de maximibelopp per företagare som Folkpensionsanstalten fastställer så att det årligen fastställs separata maximibelopp för gårdsbesök och arbetsplatsutredning samt för annan förebyggande företagshälsovård, såsom hälsoundersökningar. De övriga åtgärder inom förebyggande företagshälsovård som vidtagits samma år som ett gårdsbesök begränsar således inte längre beloppet av de gårdsbesökskostnader som ersätts. När de föreslagna lagändringarna verkställs bör det ges omfattande informationen om deras innehåll och verkningar samt om de nya förfarandena.

5. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2009. Lagarna ska tillämpas på gårdsbesök som företas efter lagens ikraftträdande.

6. Samband med andra propositioner

Propositionen anknyter till budgetpropositionen för 2009 och avses bli behandlad i samband med den.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av 1 och 2 § i lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 14 december 1984 om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård (859/1984) 1 och 2 §, av dem 1 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1042/1998, som följer:

1 §

Kostnaderna för ett gårdsbesök eller en arbetsplatsutredning som hör till företagshälsovården enligt 12 § i lagen om företagshälsovård (1383/2001) och som gäller lantbruksföretagare enligt 3 § 1 mom. 6 punkten i lagen om företagshälsovård ersätts av statens medel. Från ersättningen avdras det belopp som ersätts med stöd av sjukförsäkringslagen (1224/2004).

Av statens medel ersätts högst den kostnad som ligger till grund för det maximibelopp per företagare och år som Folkpensionsanstalten med stöd av 13 kap. 6 § i sjukförsäkringslagen fastställer årligen. Från kostnaden avdras den ersättning som betalas enligt sjukförsäkringslagen.

Av statens medel betalas dessutom ersättning till Arbetshälsoinstitutet i enlighet med institutets redovisning till Folkpensionsanstalten för de nödvändiga och skäligen kostnader som föranleds av verksamheten inom centralenheten för lantbruksföretagares företagshälsovård till den del de utgör högst 10 procent av totalkostnaderna för lantbruksföretagarnas företagshälsovård.

Centralenheten för lantbruksföretagares företagshälsovård har rätt att uppbära avgifter och arvoden för sina tjänster till lantbruksfö-

retagare. För avgifterna för serviceproduktion till lantbruksföretagare har lantbruksföretagaren eller kommunen rätt att få ersättning enligt 13 kap. i sjukförsäkringslagen.

2 §

Ersättningar som avses i denna lag beviljas och utbetalas av Folkpensionsanstalten. Om företagshälsovårdstjänsterna produceras av en kommun eller en samkommun, ersätts kommunen eller samkommunen för kostnaderna för gårdsbesök och arbetsplatsutredningar i enlighet med en redovisning från respektive kommun eller samkommun. Om tjänsterna produceras av en sådan producent av företagshälsovårdstjänster som avses i 7 § 2 eller 3 punkten i lagen om företagshälsovård, ersätts lantbruksföretagaren för kostnaderna för gårdsbesök och arbetsplatsutredning på ansökan. I fråga om sökande av ersättning tillämpas vad som i 15 kap. 5 § i sjukförsäkringslagen föreskrivs om ansökan om ersättning för företagshälsovård.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På ersättningen av kostnader för gårdsbesök och arbetsplatsutredningar som gjorts före denna lags ikraftträdande tillämpas den lag som gällde vid ikraftträdandet.

2.**Lag****om ändring av 22 § i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 23 december 1981 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) 22 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1043/1998, som följer:

22 § _____ Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt har rätt att av de i 7 § i lagen om företagshälsovård avsedda producenterna av företagshälsovårdstjänster kostnadsfritt få sådana uppgifter om de lantbruksföretagare	som omfattas av företagshälsovården som behövs för verkställigheten av det försäkringspremiesystem som avses i 17 § 4 mom. i denna lag. Denna lag träder i kraft den 20 .
--	--

Helsingfors den 15 september 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

1.

Lag**om ändring av 1 och 2 § i lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 14 december 1984 om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård (859/1984) 1 och 2 §, av dem 1 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1042/1998, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Har hälsovårdscentral gjort till sådan företagshälsovård som avses i 2 § lagen om företagshälsovård (743/78) hörande besök på gårdsbruksenhet, eller arbetsplatsutredning som gäller lantbruksföretagare som åsyftas i 1 § förordningen om företagare, som avses i lagen om företagshälsovård, och om annan som utför eget arbete (987/78), ersätts den kommun eller den kommunalförbund, som upprätthåller hälsovårdcentralen, av statens medel för de kostnader som uppkommit härigenom. Från ersättningen avdras det belopp som skall betalas i ersättning till kommunen eller kommunalförbundet enligt sjukförsäkringslagen (364/63).

Av statens medel ersätts utöver vad som bestäms i 1 mom. till institutet för arbetshygien enligt institutets redovisning till folkpensionsanstalten de nödvändiga och skäliga kostnader som föranleds av verksamheten inom centralenheten för lantbruksföretagares företagshälsovård till den del de utgör högst 10 procent av totalkostnaderna för lantbruksföretagarnas företagshälsovård.

Föreslagen lydelse

1 §

Kostnaderna för ett gårdsbesök eller en arbetsplatsutredning som hör till företagshälsovården enligt 12 § i lagen om företagshälsovård (1383/2001) och som gäller lantbruksföretagare enligt 3 § 1 mom. 6 punkten i lagen om företagshälsovård ersätts av statens medel. Från ersättningen avdras det belopp som ersätts med stöd av sjukförsäkringslagen (1224/2004).

Av statens medel ersätts högst den kostnad som ligger till grund för det maximibelopp per företagare och år som Folkpensionsanstalten med stöd av 13 kap. 6 § i sjukförsäkringslagen fastställer årligen. Från kostnaden avdras den ersättning som betalas enligt sjukförsäkringslagen.

Av statens medel betalas dessutom ersättning till Arbetshälsoinstitutet i enlighet med institutets redovisning till Folkpensionsanstalten för de nödvändiga och skäliga kostnader som föranleds av verksamheten inom centralenheten för lantbruksföretagares företagshälsovård till den del de utgör högst 10 procent av totalkostnaderna för lantbruksföretagarnas företagshälsovård.

Gällande lydelse

Centralenheten för lantbruksföretagares företagshälsovård har rätt att uppbära avgifter och arvoden för sina tjänster som gäller lantbruksföretagare. För de avgifter för serviceproduktion som gäller lantbruksföretagare har lantbruksföretagaren eller kommunen rätt att få ersättning enligt 29 § sjukförsäkringslagen.

2 §

I denna lag nämnda ersättningar beviljas och utbetalas av folkpensionsanstalten på grundvalen av redovisning från vederbörande kommun eller kommunalförbund med iakttagande av vad som i sjukförsäkringslagen är stadgat om företagshälsovård och stadgandena i förordningen om avgifter och ersättningar som skall uppbäras till hälsovårdscentral för företagshälsovård (984/78).

Föreslagen lydelse

Centralenheten för lantbruksföretagares företagshälsovård har rätt att uppbära avgifter och arvoden för sina tjänster till lantbruksföretagare. För avgifterna för serviceproduktion till lantbruksföretagare har lantbruksföretagaren eller kommunen rätt att få ersättning enligt 13 kap. i sjukförsäkringslagen.

2 §

Ersättningar som avses i denna lag beviljas och utbetalas av Folkpensionsanstalten. Om företagshälsovårdstjänsterna produceras av en kommun eller en samkommun, ersätts kommunen eller samkommunen för kostnaderna för gårdsbesök och arbetsplatsutredningar i enlighet med en redovisning från respektive kommun eller samkommun. Om tjänsterna produceras av en sådan producent av företagshälsovårdstjänster som avses i 7 § 2 eller 3 punkten i lagen om företagshälsovård, ersätts lantbruksföretagaren för kostnaderna för gårdsbesök och arbetsplatsutredning på ansökan. I fråga om sökande av ersättning tillämpas vad som i 15 kap. 5 § i sjukförsäkringslagen föreskrivs om ansökan om ersättning för företagshälsovård.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På ersättningen av kostnader för gårdsbesök och arbetsplatsutredningar som gjorts före denna lags ikraftträdande tillämpas den lag som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag**om ändring av 22 § i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 23 december 1981 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) 22 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1043/1998, som följer:

Gällande lydelse

22 §

Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt har rätt att av hälsovårdscentralerna få sådana uppgifter om de lantbruksföretagare som omfattas av företagshälsovården som behövs för verkställigheten av det försäkringspremiesystem som avses i 17 § 4 mom. i denna lag.

Föreslagen lydelse

22 §

Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt har rätt att av *de i 7 § i lagen om företagshälsovård avsedda producenterna av företagshälsovårdstjänster kostnadsfritt* få sådana uppgifter om de lantbruksföretagare som omfattas av företagshälsovården som behövs för verkställigheten av det försäkringspremiesystem som avses i 17 § 4 mom. i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .